

MIJN EERSTE KWEESUCCESS MET KONINGSPYTHONS

*Gary Hesom, 2 Pimpernel Drive,
Tamebridge, Walsall WS5 4SG, Engeland*

■ INLEIDING

Ik kocht mijn vrouwtje koningspython op 6 maart 1994. Ze had een prachtig gouden patroon en ik was mijn geld dan ook vlug kwijt. Na een maand van dan wel en dan niet eten, voelde ze zich snel thuis in haar nieuwe huis, een vivarium van 60x60x60 cm en ze begon regelmatig ontdooide muizen te eten.

Op 6 augustus kocht ik een mannetje van gelijke grootte, ik vermoed dat hij import was. Hij was donkerder dan het vrouwtje. Ik vond enkele teken op hem die ik verwijderd heb.

Het volgende probleem was de voeding: hij nam geen muizen, noch levend, noch dood. Dit ging zo twee maanden door, waarbij ik al de standaardtrucs zonder succes toepaste. Toen stelde iemand eendagskuikens voor. Na drie keer aanbieden at hij er eindelijk één op. Zoals we allemaal weten zijn eendagskuikens op zichzelf niet zo'n goede voedselbron. Ik probeerde zonder succes naar kuiken ruikende muizen. Om hem toch muizen te voeren bond ik een muis aan een kuiken vast en bingo, hij at beide op. Dit ging twee jaar zo door, totdat hij zonder meer muizen begon te

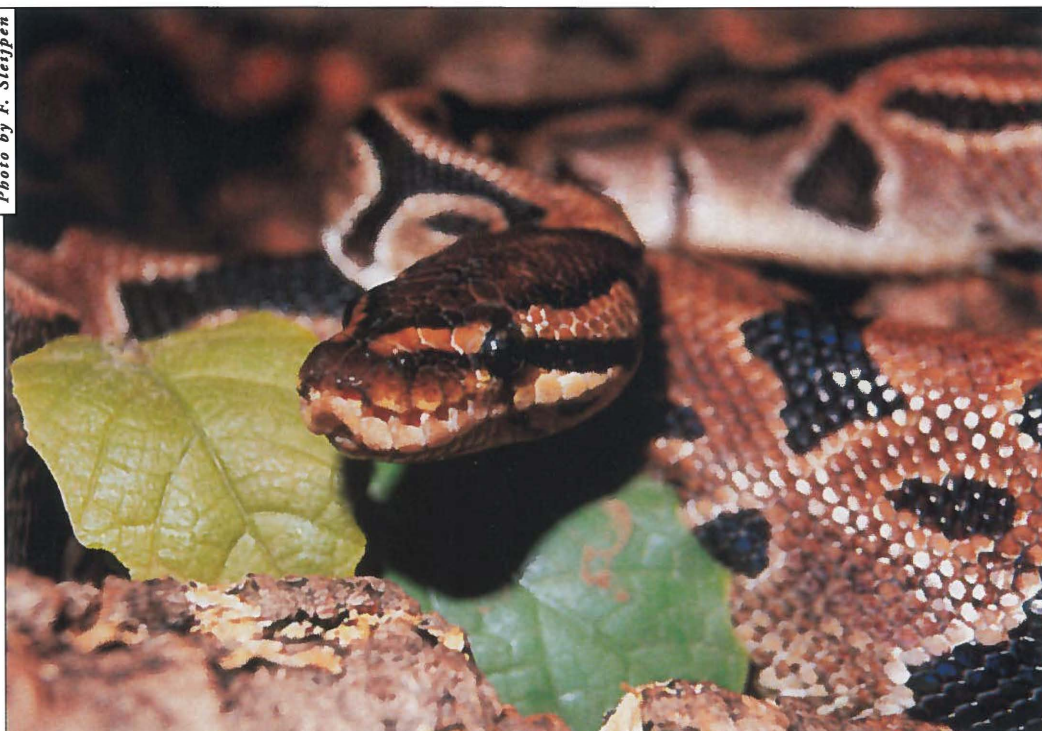
pakken. Hij eet nu goed, wat aantoont dat je niet moet opgeven.

■ KWEKEN

Nadat ik verschillende boeken over koningspythons had gelezen, besloot ik te proberen ermee te kweken. In oktober 1995 stopte het vrouwtje met eten en ik besloot om te proberen de temperatuur te variëren. Ik liet de temperatuur zakken van 30-31°C (86-88 F) naar ongeveer 24,5°C (76 F) 's nachts. Gedurende de dag bracht ik de temperatuur omhoog tot gemiddeld 32°C (90 F). Ik huisvestte ze apart in terraria van 60x60x60 en op regelmatige tijden plaatste ik ze bij elkaar. Ik heb geen paring waargenomen. Ik sproeide de terraria rijkelijk gedurende deze periode, maar ook dat droeg niet bij tot succes.

Het mannetje bleef voedsel opnemen gedurende de winter en het vrouwtje begon weer te eten vanaf begin mei. Ik voerde haar gedurende de zomer veel, ongeveer drie volwassen muizen per week. De man kreeg per week ongeveer één volwassen muis.

Ik besloot om dit jaar niet te proberen de temperatuur te variëren, maar om die constant op 30 tot 31°C (86-88 F) te houden. Weer stopte het vrouwtje in oktober met eten en het man-

Python regius

netje in november. Dat was het moment waarop ik het vrouwtje bij het mannetje in het terrarium plaatste; ik sproeide regelmatig.

Ik liet het paar bij elkaar gedurende oktober en november en dit keer kon ik ze regelmatig parend aantreffen. Het vrouwtje vervelde op 13 april 1997 en legde op 19 mei 1997 drie goed uitzierende eieren.

■ HET UITBROEDEN VAN DE EIERN.

Ik plaatste de eieren in vermiculiet dat was bevochtigd met een gelijke gewichtshoeveelheid

water in een broedmachine bij een temperatuur van 31 tot 32°C (88-90 F). Ik vond dat ik de eieren niet hoefde te besproeien. De luchtvochtigheid bleef op ongeveer 90%. De doos waar de eieren in zaten was van helder plastic, zodat ik de eieren kon observeren zonder ze te verstoren. In het deksel had ik vier kleine luchtgaten aangebracht.

Rond 16 juli 1997 kwam het eerste jong uit en op 19 juli verscheen het laatste. Ze vervelden na ongeveer twee weken en begonnen direct licht behaarde muisjes te eten. In alle boeken die ik gelezen heb stond dat de pas uitgekoko-

Photo by C.M. Langeveld

Python regius, een rat etend.

men jongen zeer handelbaar zijn. Zo niet de drie van mij: ze waren zeer agressief en erg bijtgraag.

■ CONCLUSIE

Koningsspythons zijn prachtige slangen, maar sommige individuen kunnen door voedingsproblemen wat moeilijkheden geven bij het houden. Als je blijft proberen zijn de meeste problemen echter te overwinnen.

Ik hoop dat dit artikel andere verzorgers van koningsspythons zal aanmoedigen om te proberen ermee te kweken. Hoe meer we er mee

kweken zoveel te minder reden zal er hopelijk zijn voor handelaren om ze te importeren.

■ DANKBETUIGING

Dank aan Les Basford, Dave Lowe en Paul (Amazon Jungle, Walsall) voor hun hulp en advies gedurende verschillende jaren.

Vertaling uit het Engels door Jan van Duinen